

Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta v Praze, katedra výtvarné výchovy

Posudek vedoucího diplomové práce

Autor diplomové práce: **Jan Smrž.**

Výtvarná výchova se zaměřením na vzdělávání, jednooborové, prezenční studium

Vedoucí diplomové práce: Mgr.A. Michal Sedlák

Téma: OBJEKT V KRAJINĚ

Jan Smrž dal jasnější obrysy poměrně širokému tématu, kde zkoumal vliv člověka na krajinu a její dlouhodobou „kultivaci.“

Zaměřuje se často na spojení krajiny a lidského sídla, na vliv architektury jako takové a její moc radikálně měnit určité prostředí. Ve snaze dát své práci pevný rámec, posluchač určil mezní body mezi obdobím baroka a současností využívající digitální technologie k formování fyzického veřejného prostoru. Na práci je vidět a je přínosné autorovo zaujetí právě architekturou. Autor si je také plně vědom specifických kvalit virtuální a skutečné reality. Období baroka má jistě z obecného hlediska v tématu místo, student však dostatečně nevysvětluje svůj specifický úhel pohledu v souvislosti s vlastním pojetím práce. Pokud se jedná o rozvedení, prohloubení své vize ve spojení se zmíněnými historickými obdobími, Jan Smrž se určitých závažných problémů dotýká jen okrajově, omezuje se spíše na historický popis. Na celkovém pojetí diplomové práce je jedna zvláštní věc: ačkoliv působí poněkud technicky a neosobně, nacházejí se zde místa, pasáže, kde se Jan dokáže citlivě a se zaujetím vyjádřit k předmětu zkoumaného tématu. Týká se to především kapitoly „Počátky postmoderní urbánní krajiny“, kde také poměrně obratně pracuje s teoretickými prameny a autorsky je tato část vyvážená. V některých kapitolách se naopak uchyluje k popisu, citace nedoplňují myšlenku, spíše jen do určité míry ji substituují.

Pokud jde o vliv objektu jako artefaktu na okolní prostředí a krajinu zmínil posluchač zajímavé příklady (str.48, 49), škoda jen, že se více nezabýval polarizací výsledného efektu fyzické existence objektu v krajině, veřejném prostoru. Takovým notoricky známým příkladem negativní reakce prostředí z hlediska funkčního může být třeba „Nakloněný oblouk“ Richarda Serry. Z pojetí této části práce je cítit určitý odstup, umělecké dílo jakoby patřilo do jiné kategorie, dimenze života. Tato skutečnost vystoupí o to více ve srovnání s komplexním, citlivým rozbořením vlivu architektury na životní prostředí. Odstup se také opakuje v úvodu popisu výtvarné realizace a bylo by jistě prospěšné, kdyby Jan více vysvětlil pojmy „funkčnost“ a „řeč trojrozměrného výtvarného díla“. Objevuje se zde srovnání s dílem M. Rajniše, vymezení vůči jeho vyhlídkové věži je možná trochu zbytečné, vždyť geneze zmíněného projektu je velmi inspirativní a vychází vlastně z motivu funkčnosti. Z textu je ale jinak cítit, že Jan Smrž má silný vztah k místu, krajině, kde žije a také objekt instaloval.

Didaktická část je poměrně přehledně zpracována, jsou zde inspirativní úkoly, kde se Jan zaměřil především na vztah a komunikaci mezi lidmi. Bylo by však přínosné, kdyby student doplnil své projekty komplexnější reflexí ověřeného projektu praxí. Také dokumentace výtvarů žáků prokazuje posluchačovu schopnost transformace tématu do pedagogické praxe, chybí jen popisy k fotografiím.

Po formální stránce ve smyslu celkové úpravy práce není dílu co vytknout.